

GAZETA LWOWSKA.

Z dodatkami kosztuje w prenumeracie: *Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł., miesięcznie 1 zł. 75 centów wahity austr. — Inscrycja w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.*

PRZEGLĄD.

Monarchya austryacka. — Ameryka. — Portugalia. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Szwajcarya. — Włochy. — Niemce. — Rosya. — Księstwa Naddunajskie. — Grecya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Łaciński proboszcz w Sieniawie ix. Maciej Hebda, darował 5% indemnizacyjną obligacyę na 50 zł. m. k. z sześciu kuponami trywialnej szkole w Sieniawie z tym warunkiem, ażeby przypadające z tej kwoty procenta obrócono na zakupowanie książek przeznaczonych na premia dla rzeczonyj szkoły.

Udowodnioną tą ofiarą troskliwość o poparcie oświaty między ludem podaje c. k. galicyjskie Namiestnictwo z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Lwów, 25. maja 1861.

C. k. inżynier przy kolei żelaznej w Budzie Emil Rachlewicz, darował niższej realnej szkole w Jarosławiu złożony z 108 sztuk zbiór minerałów, następnie herbarium (zielnik) w pięciu tomach i 8 dzieł o botanice.

Znaczny ten datek ku podniesieniu nauki podaje c. k. galic. Namiestnictwo z wyrazem należytego uznania do wiadomości powszechnej.

Lwów, 27. maja 1861.

Sprawy krajowe.

(Posiedzenie izby deputowanych z dn. 1. czerwca.)

Gazeta wiedeńska tak podaje raport z posiedzenia deputowanych z d. 1. czerwca:

Prezydujący: prezydent Dr. Hein.

Na ławie ministeryalnej panowie: Schmerling, baron Mecsery, Lasser, baron Pratobevera, hr. Wickenburg i kontradmirał Wullerstorf.

Początek posiedzenia o godzinie 10¹/₄.

Prezydent: Trzem członkom choroba przybyć nie pozwala. Hr. Gleispach prosi o urlop na dni 14, a prośbie jego stanie się zadość. Petycyje o uwolnienie od stempli, podwyższenie pensyi niższych urzędników, zniesienie podatku od wina, odsyła się do wydziału petycyi. Sprawozdanie komisji obradującej nad porządkiem spraw jest w druku.

Interpelacye: 1. Dr. Pfretzschner i jego towarzysze zapytują wysokie ministeryum o agitacyach w Tyrolu. Stanowisko protestantów jest uregulowane, zatem agitacya nie ma ani chrześcijańskiej ani politycznej cechy; już w r. 1848 pomyslnie załatwiono na sejmie osiedlenie protestantów w Tyrolu, a jednak nienawiść rozszerzyła się, lecz to przypada na karb upadłego systemu, terazniejsze ministeryum nie ściagnęło na siebie żadnej odpowiedzialności. Lecz jeżeli teraz, nawet po ogłoszeniu prawa dla protestantów, nie położono koniec rozruchom, wolno postawić następujące pytania:

a) Co rząd zamierza przedsięwziąć względem zaburzeń w Tyrolu i Vorarlbergu.

b) Czy rząd da osobom posiadającym władzę odpowiednie rozkazy.

c) Czy ta kwestya będzie przedłożona radzie państwa.

2. Interpelacya Dietla i towarzyszy względem prywatnego majątku uniwersytetu krakowskiego. W roku 1848 obliczono majątek tego uniwersytetu w przybliżeniu na 4 miliony zfr. Iż według pogłoski nawet z Rosyą toczą się rozprawy w tym względzie, pytają więc, jak daleko postąpiły.

3. Interpelacya Dietla i jego towarzyszy względem organizacyi rady oświecenia. Sejm galicyjski uchwalil uregulowanie kwestyi naukowej pozostawić wyłącznie uniwersytetowi krakowskiemu; języki ruski i polski mają być zaprowadzone jako wykładowe, co się sprzeciwia postanowieniom prawnym; interpelanci pytają, czy rząd uwzględni te okoliczności przy terazniejszych zajęciach rady oświecenia.

Minister hr. Wickenburg odpowiada na interpelacyę względem ceł na Elbie uczynioną jeszcze na poprzednim posiedzeniu. Rząd

pojął doskonale zadanie swoje, ułatwić ile możności handel i zeglugę. Ale państwa nadbrzeżne zezwalają tylko wyjątkowo na ulgi co do pojedynczych artykułów. Rząd nie ustanie w usiłowaniach swoich, już poczyniono kroki, by zawiązać na nowo konferencyę; rząd niczego bardziej nie pragnie, jak być sprawiedliwym we wszystkich słusznych żądaniach i wnioskach.

Minister Pratobevera odpowiada na interpelacyę względem procedury ugodnej.

Odnosny projekt do prawa leży na stole izby; następnie mówi o projekcie do prawa względem nietykalności i nieodpowiedzialności członków rady państwa i sejmu i oświadcza, że obawa, by rada państwa nie naruszała autonomii sejmów, jest bezzasadna. Kiedy w sądownictwie i szkołach języki krajowe doznają zupełnego uprawnienia, obawy tego rodzaju muszą z czasem ustawać. Nie można zaprzeczyć, że świętem powołaniem Austrii jest jednoczyć w swojej reprezentacyi wszystkie rozliczne narodowości. Przechodząc do pierwszego ustępu projektu do prawa mowca przypomina kurheską konstytucyę z r. 1831.

Bezzasadną jest także obawa, by członków izby więziono za długi. Według postanowień na wspólnych konferencyach handlowych dla Niemczy, wysoka izba ma wolność stanowić wszelkie uchwały. Najważniejszy jest punkt trzeci, że na żądanie izby areszt musi być zniesiony, a ściganie sądowe ustać musi. Honor izby jest zabezpieczony, kiedy ściganie sądowe przestaje być osobistem, w którym to razie śledztwo i postępowanie sądu karnego nie mogłoby być powstrzymane. Izba powinna ten ostatni punkt pilnie rozważyć i pomyśleć, że żaden środek nie może być jednostronnym, i że żadnemu stronnictwu nie można przyznawać więcej władzy, jak tego potrzeba dla godności i honoru izby. W całej zupełności odradzająca się niepodległość stanu sądowego, wyłącza przesładowania tendencyjne.

Tego przynajmniej można być pewnym, że o honor, powagę, niepodległość i wolność izby nie mniej chodzi rządowi jak i całemu zgromadzeniu.

(Posiedzenie sejmu kroackiego.)

Na posiedzenie sejmu kroackiego dnia 28. maja przybyli także reprezentanci Pogranicza Wojskowego, a deputowany Berlicz zabrakł głos, aby wyrazić podziękowanie Najjaśniejszemu Panu za to, że raczył dozwolić i reprezentantom Pogranicza wziąć udział w sejmie. Dziękuje następnie sejmowi, że wyjednał to wysyłając deputacyę do Wiednia. Deputowani Pogranicza wchodzą do sejmu jako obywatele tej samej ojezyny, ich obecność na sejmie jest dowodem tej jedności, nie przynoszą z sobą wprawdzie ani wielkich zdolności umysłowych ani blasku bogactw, lecz zdrowy rozsadek, poczciwe serca i dzielne dłonie. Zadaniem obecnej chwili jest oznaczyć stosunek do Węgiei, przyczem należy uwzględnić niepodległość narodowości. Prosi, aby sejm zajął się jak najrychlej sprawdzeniem wyborów, a można wziąć pod obrady ważne kwestye, od których zależą dalsze losy kraju.

P. Balticz wnosi, aby do komitetu wyznaczonego ułożyć projekt przyszłej reprezentacyi Pogranicza i zmiany tej instytucyi wojskowej, dodany był także jeden z deputowanych z Pogranicza. Jego Exc. Ban uznaje to za niepotrzebne, iż komisya składa się już z siedmiu członków, a deputowani z Pogranicza powołani są tylko obradować nad kwestyą urzędzenia politycznego.

Deput. baron Kaslau jest zdania, że do rządu tych kwestyi należy właśnie stosunek Pogranicza do Kroacyi.

Dep. Kraljewicz wnosi, aby nad tym przedmiotem obradować na posiedzeniu osobnem.

Ban oświadcza, że jest wyraźną wolą Najjaśniejszego Pana, aby deputowani z Pogranicza nie brali udziału w obradach nad żadnym innym przedmiotem. Jeźliby zgromadzenie obstawało za wnioskiem Balticza, widzialby się zmuszonym odroczyć sesyę. Osobne posiedzenie może mieć miejsce lecz bez udziału deputowanych z Pogranicza.

Dep. Balog nie znajduje, aby wniosek Balticza sprzeciwiał się w czem reskryptowi cesarskiemu.

Dep. Zinkowich wnosi, aby obradować w wydziałach.

Dep. Weber wzywa, aby zastosować się do słów Jego Exc. Bana, poczem podzielili się deputowani z Pogranicza losem do różnych sekeyi sejmowych. W końcu posiedzenia odczytano wniosek Vukowicza, aby *Gazeta Zagrebska* przestała być gazetą urzędową.

Ameryka.

(Wypadki w Stanach. — Doniesienia z Nowego Jorku)

Washington, 10. maja. Dzień wczorajszy był jednym z najważniejszych od początku teraźniejszej wojny, pisze korespondent. Wojska związkowe weszły do Baltimore, a secesyoniści opuścili je zupełnie. Mieszkańcy z radością powitali swoich wybawców, 10.000 ludu towarzyszyło wojskom przeciągającym po ulicach; ani śladu niechętniej demonstracji, nigdzie nie widać sztandaru z palmami, wszędzie chorągwie z gwiazdami i paskami. Wojsko postępowało w ściśniętych szeregach z nabitemi karabinami i nawiązaniem bagnietami, pensylwańska piechota naprzód, a za nią trzy armaty. — Na drodze z Baltimore do Washingtonu zapalono mnóstwo ognisk na znak radości; o godzinie 2giej w nocy wojsko przybyło do Washingtonu, i natychmiast udało się na kwatery. Z tamtej strony Baltimore 15.000 żołnierza stoi w pogotowiu udać się w pochód. Za kilka dni mają przybyć cztery pułki. Pod Relay House i w dystrykcie stoi 30.000 wojska dobrze uzbrojonego i opatrzonego we wszystko, co potrzeba. Rząd otrzymał liczne oświadczenia względem uzbrojenia ochotników, lecz nie przyjmie żadnej ofiary. W ciele prawodawczym Pensylwanii przeszedł bil względem pożyczki 4 milionów dolarów i utworzenia 15 pułków ochotników. Pogłoska o buncie niewolników w Kentucky zdaje się potwierdzać; 300 do 400 murzynów zgromadziło się podobno w Owen-County, poczem z bronią w ręku spustoszyli własność swoich panów; usiłowano rozbroić ich, lecz postawili opór, przyczem wielu ludzi straciło życie. Zdaje się jednak, że ta wiadomość jest znacznie przesadzona, zresztą o podobnych zajściach nie słychać nigdzie. Brown, gubernator Georgii, wydał proklamacyę do mieszkańców tego państwa, zabraniając im uiszczać wypłaty wierzycielom w krajach północnych mieszkającym. Obywateli mających długi na północy gubernator wzywa, aby kupowali akcje banku Georgii, lub żeby pieniądze, które mają wierzycielom wypłacić, złożyli raczej na pokrycie kosztów wojennych, które Stany skonfederowane ponoszą. Proklamacya wzbrania wszelki protest wexlowy, i zachęca do otwartej kradzieży.

Ostatnie wiadomości z Nowego Jorku sięgają do 14go b. m.: Wirginia jest całkowicie blokowana; za tydzień to samo będzie w Charlestonie, Savannah i Nowym Orleansie. Wojska związkowe obsadziły Baltimore i ogłosiły stan oblężenia. Obsadzenie miasta Baltimore zabezpiecza lądową i morską komunikacyę z północą. Charleston (połud. Karolina), Savannah (Georgia) i Nowy Orlean (Louisiana) są to trzy główne porty południa.

Dodać jeszcze należy, że fort Mac Henry położony u wchodu do portu Baltimore otrzymał posiłki. Generał Butler na czele 2000 wojska Stanów zjednoczonych opanował Baltimore bez żadnego oporu. W Washingtonie stoi 31.000 wojska związkowego. W Wirginii znacznie zwiększył się ruch na rzecz unii. Państwa unii południowej mają w Harpers Ferry tylko 6000 żołnierza.

Portugalia

(Otwarcie Kortezów.)

Lizbona, 21. maja. W mowie swojej przy otwarciu Kortezów wyraził Król, że rząd całą swą uwagę zwraca na budowę dróg i gościńców, i że na opędzanie kosztów zaciągnięta została pożyczka. Dochody z niestałych podatków podnoszą się, i przy tym stanie rzeczy, w jakim jest monarchya dzisiaj wkrótce stanie bilans wydatków z przychodami na równi.

Hiszpania.

(Stosunki z Królem neapolitańskim.)

Madryt, 25. maja. Według depechy telegraficznej pisze *Gazeta pruska*, że Hiszpania dopóty posła swego pozostawi przy Franciszku II., dopóki ten monarcha pozostawać będzie we Włoszech. Pomiedzy ministrem spraw zewnętrznych a posłem sardyńskim odbyły się konferencye, na których mówiono jednak tylko o uregulowaniu pewnej kwestyi względem okrętów sardyńskich.

Anglia.

(Doniesienia z Australii.)

Z **Port Adelaide, 24. marca** piszą do *Frankf. Postztg.*: Mamy wiadomości z widowni boju na Nowej Zelandyi po 27. lutego. Od czasu krwawej walki pod Marykoryko i Huirangui, w której szczęście wojenne opuściło dzielnych Maorów, rozniesto się między nimi, że Anglicy zakroili na zupełne wyłepienie krajowców na Nowej Zelandyi. Obawiają się, że w końcu nie sprostają Anglikom, którzy ciągle otrzymują posiłki w wojsku i w materyale wojennym z Anglii, i dlatego walczą w licznych potyczkach z prawdziwą rozpaczą. Dnia 10. lutego uderzyli na angielski korpus liczący 1200 ludzi, lecz po zaciętej walce musieli ustąpić z placu. Anglicy stracili w tej potyczce jednego kapitana i 11 szeregowców; z Maorów znaleziono nazajutrz śród wysokiej paproci 17 poległych.

W nocy z 26. lutego napadli krajowcy na angielską fortyfikacyę, podpalili kilka koszy szańcowych i cofnęli się znowu z szarym krzykiem. Uprawdzażają bydlę z pod najbliższych szańców angielskich. Wojna ta stała się w właściwym znaczeniu słowa wzajemną walką wyłepienia, która rujnuje pomyślność ludu i na długie lata zniszczy kulturę wspaniałej wyspy. Osadnicy europejscy wy-

noszą się masami, a to po większej części na wyspy Fidszy, które sobie Anglia wkrótce wcielić zamysła. Jenerał Pratt, naczelny wódz na wyspie Nowej Zelandyi uzala się mocno na australskie dzienniki zwłaszcza na niemieckie, które jawnie z Nowozelandami sympatyzują.

Francya.

(Dekrety cesarskie. — Sesya ciała prawodawczego limitowana. — Obrady w senacie. — Wiadomości bieżące. — Zamknięcie drukarni.)

Paryż, 31. maja. Dzisiejszy *Monitor* obwieszcza zawartą konwencyę z Rosyą względem wzajemnej ochrony dzieł sztuki i plodów naukowych. — Inny dekret cesarski postanawia, że wszelkie ulgi przyznane traktatem handlowym dla Belgii, przyznają się także i dla Anglii.

Paryż, 30. maja. Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego wotowało tytułem „nagrody narodowej“ 6000 fr. rocznej pensyi dla wdowy po marszałku Bosquet. — W dalszym toku czynności rozdane były członkom pisma zawierające budżet na rok 1862, projekt względem prowadzenia nowych dróg kolei żelaznej w Algieryi i przedłożenie względem zmiany pewnych paragrafów w ustawie prasy, przezco dziennik lubo po dwukrotnem ostrzeżeniu, jednak ustawać nie będzie; nadto że wszelkie rządowe ostrzeżenie po upływie lat dwóch uważa się za przedawnione.

Cesarz i Cesarzowa wyjechali dzisiaj o 4tej po południu na mieszkanie do Fontainebleau; zapowiedziane są tylko prywatne u dworu przyjęcia, z urzędu zaproszenia nie będzie. Pobyt dworu w Fontainebleau oznaczają na miesiąc.

Cesarz wydał pismo do Abd-el-Kadera w odpowiedź na przesłany raport jego, w jakim się teraz Syria znajduje stanie. Z Konstantynopola odeszła depecha do Fuad Baszy z upomnieniem chronienia chrześcian jak najusilniej. Internacyonalna komisya herego-wińska otworzyła swe posiedzenia w Mostarze dnia 25. maja. Omer Basza przedłożył jej swe ultimatum, które przesłał księciu czernogórskiemu. Ultimatum domaga się, ażeby książę strzegł ściśle przepisów traktatu z roku 1859 względem granic, grożąc na przypadek całą surowością danej sobie instrukcyi.

— Na jednym z poprzedzających posiedzeń senatu toczyła się ważna dyskusya nad dwoma szczególniejszymi petycjami. W jednej żądano, aby moneta na pięćdziesiąt centimów zniszczoną została, a w miejsce jej aby zaprowadzono monetę zdawkową sztuka na 20, 40, 60 i 80 centimów. Komisya zaproponowała odesłać petycye do ministerium skarbu. Powodem tego była głównie obawa, aby system dziesiętny nie został naruszony. Dumas sławny chemik stawia inny wniosek, który właściwie nie ma związku z petycya, jednak bardzo jest ważny. Nadmieniamy on, że zapas srebra francuskiego w monecie zdawkowej bezustanku się zmniejsza. Na początku bieżącego stulecia wybito pięć-frankowych sztuk monety srebrnej za 209 milionów. O ile wiadomo, pozostało jeszcze najwięcej 160 milionów. Przyczyną tego jest za nadto wysoki stosunek srebra do przymieszanego kruszcu; stosunek ten jest 9:1. — Jak dawniej amerykańskie i angielskie, tak teraz francuskie pieniądze rozbodzą się po innych krajach i nie wracają więcej. Trzeba uczynić tak, jak wspomniane państwa uczyniły i w monetach zdawkowych zniżyć stosunek srebra, w ten mniej więcej sposób, aby wartość nominalna 7 za sto przewyższała wartość realną. Sztuki pięciofrankowe, które mają ekwiwalent w zlocie należałoby bić nadal według dawniejszej stopy. Senat przechodzi do porządku dziennego. — W drugiej petycyi wyrażono żądanie, aby pomiędzy rozpisaniem a przedsięwzięciem wyborów jakiegobądź rodzaju przynajmniej dwudziestodniowy przedział ustanowiono. Komisya proponuje odesłać petycye do ministerium spraw wewnętrznych. Jeden tylko z członków komisyi, a mianowicie pan Royer żąda przejścia do porządku dziennego. Wielu mowców a mianowicie panowie Lacrosse i Larochetaquelin odzywają się, że nie o to głównie chodzi, aby przedział wynosił dni dwadzieścia, lecz o to, by koniecznie istniał jakiś pewny, prawem oznaczony przeciąg czasu, aby termin przedsięwzięcia wyborów nie zależał od samowoli prefektów, jak to dotąd działo się najczęściej. Jako karygodny przykład podobnego postępowania przytaczają mowcy wybór pewnego radcy powiatowego w Valenciennes. Wybór ten rozpisano 12 lipca 1860, a przedsięwzięto 14 i 15 tego samego miesiąca, a więc we dwa dni później. Rada państwa odrzuciła zazalenie wyborów, ponieważ nie złożyli dostatecznego dowodu, że za mało mieli czasu przygotować się do wyborów. Sprawozdawca robi w końcu uwagę, że rozstrzygnięcie w tym przedmiocie nie może być bezwarunkowo administracyi poruczone, jak tego przytoczony przykład dowodzi. — Chodzi tu o wykonanie najważniejszego prawa, ustawy powinny je zabezpieczać. Senat odrzuca ten porządek dzienny, który pan Royer zaproponował, i uchwała odesłać petycye do ministerium spraw wewnętrznych.

— Kapitan okrętowy Bonfils ma powieźć ważne zlecenia do Stanów zjednoczonych. Mówią, że rząd postanowił uznać państwa południowe nową rzeczpospolitą amerykańską, jeżeli wojna zamierzona nie wywrze na nie stanowczego rezultatu.

— *Ami de la Religion* zapewnia, że d. 26. maja o godzinie 1. komisarz policyi miasta Paryza wręczył panu Dumineray uchwałę ministra z d. 24. b. m., w skutek której p. Dumineray traci swój patent na księgarza i odbiera polecenie zamknąć swój zakład natychmiast, co się też stało niebawem. Podobną uchwałę wręczono także panu Beau, drukarzowi.

— *Patrie* podaje następujące szczegóły względem opuszczenia Syrii.

Flota przewozowa, której przydano jeszcze dwa śrubowce liniowe „Donawerth“ i „Fontanoy“ pod dowództwem kontradmirała Chopart opuści Bejrut jeszcze przed 5. czerwca. Flota ta zabierze na pokład cały korpus ekspedycyjny i udaje się wprost do Tulonu.

Wiceadmirał Le Barbier de Tinan zostanie pod Bejrutem z siedmiu śrubowcami liniowymi, jedną fregatą parową, trzema korwetami parowymi i z jednym awizo. Będzie on krzyżował wzdłuż wybrzeży syryjskich i czuwał nad bezpieczeństwem chrześcian.

Parowice liniowy „Napoleon“ odpływie pierwszych dni czerwca z Cherbourga i przyłączy się podobnie do floty wiceadmirała Le Barbier; to samo stanie się z Massena w drugiej połowie czerwca.

Szwajcarya.

(Wybory.)

Berna, 29. maja. W wyborach St. Gallen odniosła zwycięstwo partya klerykalna, co było powodem mocnego między ludem zniepokojenia; i tylko tem dało się załagodzić, że rada miejscowa uchwaliła podać wezwanie do Wielkiej Rady, ażeby natychmiast zajęło się rewizją konstytucyjnego statutu.

Włochy.

(Wypadki medyolańskie.)

— Do *Tr. Ztg.* piszą z Wenecyi pod dniem 28. b. m., że wypadki w Medyolanie musiały być zatrważające, a wzburzenie musiało tam ciągle być znaczne, gdyż codziennie całe familie przybywają z Medyolanu do Wenecyi, lękając się nowych rozruchów.

Podczas zaburzeń w Medyolanie wszczął się także rozruch w Lecco pomiędzy beczynnymi robotnikami tamtejszej fabryki jedwabnej paa Dell'Oro.

Niemce.

(Prośba oficerów pruskich.)

Köln. Ztg. pisze: Znaczna liczba oficerów armii pruskiej udała się z prośbą do Króla, ażeby im pozwolił brać udział w przyszłej wojnie amerykańskiej, zwłaszcza że polityczne stosunki w Europie przybrały charakter pokojowy, a im chodzi o to, ażeby nabyć praktycznej wprawy w sztuce wojennej. W Berlinie sądzą, że Król przychyli się do prośby oficerów, których liczba wynosi już 80.

Rosya.

(Wypadki w Kazańskim.)

Petersburg, 28. maja. *Pszczola północna* donosi o excessach zaszłych w Kazanie. Powodem do tych zajść było ogłoszenie emancypacji włościan. Rząd musiał się chwycić surowych środków, aby zapobiedz szerzeniu się dalszych buntów. W dystrykcie spaskim wmówił ktoś w chłopów, że są już wolni od wszelkich powinności względem swych dziedziców, że regulamina mylnie im obwieszczono, ztąd przyszło we wsi Bezdra do otwartego buntu pod przewodem chłopu Petrowa, który wmawiał w chłopów, że dziedzice przekupili urzędników. Gubernator Kazanu Apraxyn, udał się dn. 23. kwietnia do Mikołajewska, gdzie stało tylko 231 żołnierza, liczba zbuntowanych chłopów wzrosła do 5000 zgromadzonych przed domem Petrowa. Hr. Apraxyn wysłał dwóch adjutantów, którzy w łagodny sposób wezwali chłopów rozjechać się, w przeciwnym razie zagrozili użyć siły zbrojnej. Później przybył na miejsce sam gubernator i zazaądał aby wydano Petrowa. Chłopi odpowiedzieli okrzykiem: Wolności! Wolności! Niepodobna było dłużej cierpieć podobnych nieporządków. Zakomenderowano ognia plutonami, poczem większa część chłopów rozpięchła się. Petrow pojmany w nacieczce wraz z spółnikami. Padło na miejscu 55 zabitych, 71 rannych. Petrow wyrokiem sądu wojennego skazany na śmierć, i dn. 1. maja w obecności zwołanych z całego dystryktu chłopów, rozstrzelany. Przywrócony porządek nie był potąd ponownie zakłócony.

Księstwa Naddunajskie.

(Zmiana ministerium wołoskiego.)

Ministerium Cataradgi podało się d. 22. z. m. do dymisji wyrzuciwszy księciu w podanym memoryale powody, dla których z rządów występuje, a najbardziej dla niesnasek zachodzących między prawodawczą a wykonawczą władzą, i że książe na połączenia izb obojga, to jest, mołdawskiej i wołoskiej nie zezwolił. Powstało zatem teraz nowe ministerium, w którego skład weszli: Golescu, Balcescu, Bolinteanu, Malinescu i Argilopolu i obwołało się prowizorycznem, nim stanowczy wybór nastąpi.

Journ. de Constant. powiada o niem: Nowy „zachowawczo-postępowy“ gabinet wołoski, zaraz po ogłoszeniu zasad swoich i sposobu postępowania swego nadal, popadł w zupełną u publiczności pogardę, tak że musiał się podać do dymisji, czego jednak książe jeszcze nie przyjął.

Grecya.

(Bandy rozbójnicze. — Sesje ciała prawodawczego. — Wiadomości bieżące. — Zmiana ministerium.)

Ateny, 18. maja. W prowincyach Lokris i Plithiotis bandy rozbójnicze znownu się pojawiły. Pomiedzy innymi schwyciły one także pana Nikolaidesa sekretarza prefektury Messenii, a to w zamiarze wyłudzić okup od rządu.

— Posiedzenia ciała prawodawczego zaczęły się dopiero przedwczoraj, w izbie niższej początek był burzliwy. Rząd wszedł te-

raz w układy z pewnem towarzystwem francuskim względem oświetlenia miasta gazem, i względem budowy kolei żelaznej z Aten do Pireju. Układy te wkrótce zawarte zostaną, a prace przygotowawcze zaczęją się niebawem.

Ateny, 25. maja. Minister spraw wewnętrznych Papalezopolus wystąpił, a na miejsce jego mianowanym jest deputowany Christopulos. Powodem tej zmiany, są tarcia między stronnictwami, z których jedno teraz coraz mocniej nadrasa, mając na widoku rozprzestrzenienie granic dzisiejszej Grecyi, wbrew traktatów międzynarodowych.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Peszt, 3. czerwca. Dalsze debaty nad adresem. *Pap Jan* kapłan rumuński i *Missich* także Rumun, przedstawiali jednomyślnie, że naród rumuński łączy ściśle widoki swoje z Węgrami i spodziewa się, że słuszne prawa jego co do języka i autonomii kościoła będą zabezpieczone osobną ustawą.

Fluma, 1. czerwca. Izba handlowa uprasza o wysłanie austriackiego okrętu wojennego na wody amerykańskie.

Paryz, 2. czerwca. *Monitor* pisze: Rząd ubolewa nad namiętną dyskusją względem duchowieństwa i wzywa pisarzy do umiarkowania; będzie też powściągać wszelkie zaczepki, które mogłyby się zamienić w nadużycie. Względem dwóch broszur wytoczony został proces sądowy.

Turyn, 2. czerwca. Dzisiejsza *Opinione* donosi: W przekonaniu, że pokój europejski przynajmniej w tym roku nie będzie zakłócony, ma być armia włoska z postanowienia rządu zredukowana niezwołocznie na stopę pokoju. Także rozkaz dzienny Króla przy rozdaniu sztandarów przemawia w tym samym duchu. — *Urabia Cavour* zasłabł powtórnie, i musiano mu powtórnie upuszczać krwi; ale stan zdrowia jego nie jest niebezpieczny. — *Opinione* pisze: Pod St. Angelo, w prowincyi Kapitanacie, uwolnili powstańcy transport jeńców burbońskich, prowadzony pod eskortą piemoncką, i zabili kilku ludzi z eskorty.

Genua, 2. czerwca. Tutejszej kasie bankowej skradziono 200.000 lirów w banknotach.

Nowy Jork, 22. maja. Prezydent Lincoln nie zamysła uderzyć bezpośrednio i przyjąć międzynarodalne postanowienia paryskiego kongresu z r. 1856 względem żeglugi. Davis przybył do Pensacoli.

Wiadomości handlowe.

Lwów, 4. czerwca. Na wczorajszy targ przypędzono tylko 35 wołów, mianowicie z Rozdoła 2 stada po 4 i 12 sztuk, z Gologóry 8 a z Kołodrob 11 sztuk. Cały spód został sprzedany na potrzeb miasta i płacono za wołu, mogącego ważyć 300 £ mięsa i 36 £ łoju, 79 zł.; sztuka zaś, którą szacowano na 370 £ mięsa i 70 £ łoju, kosztowała 100 zł. w. a.

Ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów, jakie były w pierwszej połowie maja b. r. na targach w Bolechowie, Dolinie, Kałuszu, Stryju, Rozdole i Żurawnie.

	Miejscetargu											
	Bolechów		Dolina		Kałusz		Stryj		Rozdół		Żurawno	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	waluty austriackiej											
Mec pszenicy . . .	5	25	5	25	5	25	5	20	4	58		
„ żyta . . .	3	60	3	20	3	40	3	65	4	50	3	35
„ jęczmienia . . .	3	20	3	2	50	2	70	3	20	2	58	
„ owsa . . .	1	60	1	50	1	75	1	26	1	20	1	7
„ hreczki . . .	5	50			3	30	3	70	3	20		
„ kukurudzy . . .	3	40	3	20	2	50			4	40		
„ kartofli . . .	2	20	1	50			2		1	20		
Cetnar siana . . .	1				1	20		68		60		37
„ wełny . . .												
„ nasienia konieca												
Sąg drzewa twardego	4	73	5	25	5		7		8	50	5	50
„ „ miękkiego	3	78	3	85	3	40	6		7		4	
Funt mięsa wołowego		10		10		10		10		11		11 ¹ / ₂
Mas okowity . . .		84		66		36		72		60		63

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 3. czerwca 1861.

Pora	Barometr w mierze parys. wprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	323.44	+ 12.8	88.1	zachodni	si
2. god. po poł.	323.53	+ 15.8	78.2	„	deszcz
10. god. wiecz.	323.54	+ 13.6	89.6	połud.-zach.	„ burza

Ilość deszczu 6.69.

